

Gota d'aigua per un temps

Un relat de: [aiguademar](#)

Avui he volgut ser gota d'aigua, d'una tempesta de calma. No vull ser més temps humana, vull ser allò que hem vingut de gust. Avui, aigua, decaiguent per les distàncies del cel, notant la corrent i com la gravetat m'enfonsa dins la terra, un cop he arribat al meu destí.

Enlloc de néixer, créixer i morir, vull créixer i viure tot el cicle de l'aigua; intents i sempre rodant món. Un dia donaré de beure a un nen, l'altre seré pixum de gat. M'aixugaré i d'un escalfred solar, volaré fins les altures on no roden ni els ocells, i des de allà, triaré un punt i em deixaré caure novament, per així formar part d'un estany d'ànecs. S'ha acabat la monòtona vida que portava, sóc gota d'aigua, lliure i alterada.

M'exiten les altures, em meravellen els peixos de colors. Avui puc veure-ho tot, puc conèixer el món i les seves entranyes fins i tot.

I si encara et queden dubtes de si en sóc capaç, toca'm i un cop t'hagis mullat amb la meua pell de gota, aixuga't i deixa'm viure un temps a aquella tovallola.

Feliç gota que romàn en algun lloc. Mentres llegeixis això, qui sap. Potser sóc aquella goteta que regalima per la teua tassa de tè. Ara sóc calenta i si em faig glaó, seré freda, seré gel.

Màgica la vida, d'un pessic d'aigua, aquell que un dia va voler ser gota.